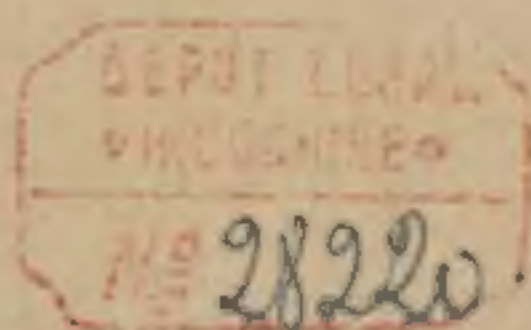

KINH
NHÂN-QUẢ

— 1922 —

1922
NHÀ IN ĐỨC-TUỆ
HANOI

Ấn tổng

Thập phương

16° Indoch
Paris 1846

KINH NHÂN-QUẢ

Phật truyền Nhân-quả chư kinh,
Soạn ra yếu nghĩa phân minh ghi lời.

Ai mà trí tuệ vẹn mười,
Muôn điều thiện cả, ý thời Phật thân.

Nhược bằng bồ-tát giảng trần,
Từ-bi quảng-đại nhu-nhân khoan hòa.

Ai mà ngay thẳng thật thà,
Ăn chay giới sát rồi là sinh thiên.

Ai mà tu tạo chùa chiền,
Tắm thân đài các ở miền thanh tao,

Ai mà làm quán sửa cầu,
Ngựa xe tôi tớ đi hầu vào ra.

Đèn dầu cúng Phật dâng hoa,
Được sinh tinh-tử ở tòa Thiên-cung,

Tràng phan cúng Phật điện trung,
Rồi được tàn tàn lầu cung dướm rà.

Có con tu ở chiền già,
Rồi cha mẹ được lên tòa thiên-cung.

Thiên-cung cơm áo tùy lòng,
Nhân gian trăm tuổi là trong một ngày.

51207
- INCHINESE

Nº

Niệm Phật tưởng Phật không ngối,
Lắng tai nghe cũng có ngày sinh thiên.

Tam quy ngũ giới một niềm.
Trên trời đầu-xuất cao lên bội trùng.

Những người điền-địa thung dung,
Áo cơm thang thuốc kính dâng lên chùa,
Rồi sau phúc quả có thừa.

Vợ con tôi tớ hiền hòa thảo ngay,
Đèn hương hoa quả lòng ngay,
Cùng Phật cùng pháp, đến ngày lâm trung
Bạch-vân hóa ngựa phi phong,
Tam-thiên thế-giới thiên long rước mình.

Những người của ít lòng thành,
Nhân gian phú quý phúc mình được lâu,
Thấy người đói khát ở đâu,

Bảy giờ thì một sau hầu được trăm,
Tư hành nhân kết càng thâm,
Thì một được vạn phúc thâm ai hay.

Tư rằm mong một ăn chay,
Được năm trăm kiếp dự tay sang giàu,
Chả như bạc phúc ở đâu,
Có chùa có tượng không hầu đèn hương,

Quý ma lần quật nhiều nhưong,
Tai kia vạ nợ nó thường sông-pha.
Vào chùa phóng uế nhờ ra,
Rồi làm ngã quý những là ăn dơ.
Vào chùa cả tiếng máng sư,
Ở trần cây thế, hoặc vu đánh người.
Thác vào địa-ngục khổ hoải,
Hết kiếp lại phải làm loài súc-sinh.
Những người rượu thịt liều mình,
Ở chùa phá giới lại tình giảng hoa.
Gian dâm phụ nữ người ta,
Địa-ngục vô-dân sau là súc-sinh.
Những người chẳng học văn kinh,
Chẳng kính thiện-hữu lại đình dèm chê.
Thác vào địa-ngục a-tỳ,
Thân hình khổ nhục ề trề hơi-tanh.
Người nào mà hay sát sinh,
Âm quan bắt lấy thân hình đem giam,
Chết đi sống lại là thường,
Sau sinh dương-thế lại thường chết non.
Làm người chẳng kính Sa-môn,
Khiến bỉ cha mẹ coi thường lẫn khân.

Thác vào địa ngục thiêu-thân,
Chải nghìn muôn kiếp không phần được tha,
Ai hay chửi dũa người ta.

Quý-sứ vả miệng cùng là đóng đinh.

Ăn gian nói dối giả hình,
Nước đồng rót miệng thân mình rã ra,

Rồi làm củ quạ xấu xa,
Người ta chửi dũa ai mà kẻ ưa.

Những người ăn trộm lấy lừa,
Làm thân trâu ngựa đến nhà người luôn
Những người nghiện ngập mê man,
Làm người lại phải tâm hồn ngu si.

Trước mình làm phúc của đi,
Bây giờ giàu có của thì chan chan.
Những người chức trọng quan sang,
Vì hay lễ bái cúng dàng Phật táng.

Những người thọ khảo tài năng,
Vì trung giới hạnh lòng hăng giữ chuyên.

Những người đẹp đẽ như tiêu,
Vì trung ăn ở thảo hiền nét na.

Những người hay kính người ta,
Bây giờ phận sự được là liền anh.

Những người hèn hạ vô danh,
Vì trưng sắc mắc hay khinh dể người.
Những người ngu độn rạc rài,
Vì trưng bỉ báng những người phải chăng.
Những người lúng ở thiếu ần,
Vì trưng chẳng giả nợ nần người ta.
Những người chốc lở mình ra,
Vì trưng ác nghiệt giầy giã chúng sinh.
Có ăn tiếc giữ một mình,
Thác lăm ma đói thân hình bần đơ.
Nghe kinh nói chuyện lăm ngờ,
Nghe kinh nói lấp sau là lăm chìm.
Không ăn thịt cá không yên,
Nặng duyên lăm hồ, nhẹ duyên lăm mèo.
Đa duyên lại phải lăm beo,
Ác độc lăm rắn, lăm đều lăm chim.
Những người lấy cửa chùa chiền,
Thác đầy địa-ngục tội đền còn lâu.
Nghe chuông nghe khánh đánh đầu,
Nằm không niệm Phật, vui đầu lăm lơ.
Đi guốc bần vào chùa chiền,
Mă-đề tội ấy là miền đầy thân.
Những người sáu mắt chạm chân,
Xưa tu phá-giới tâm thần đảo điên.

Cứ kinh nhân-quả làm tin,
Ai mà giữ được phúc duyên vào mình.

Phật-đà trí tuệ thông minh,
Xem đại-thiên-giới như hình bàn tay.

Ngẫm nghìn muôn kiếp xưa nay,
Kinh vàng lời ngọc đặt bày trên xe.

Rõ ràng thiện ác mọi bề,
Nhân nào quả ấy có hề sai đâu.

Có người phúc hưởng dài lâu,
Còn nhiều đời nữa cũng hầu chưa thôi,

Có người giàu ac bời bời,
Sao mà giàu có một thời phong quang.

Ấy là phúc trước còn sang,
Tội này chưa đến, quả thường chưa ra.

Cổ người trung-hiếu thật-thà,
Sao mà khốn đốn cùng là long đong,

Ấy là tội trước chưa xong,
Phúc này sẽ báo đền hồng về sau.

Giống đậu được đậu hoa mầu,
Nào ai giống đậu mà hầu được dừa.

Giống lúa cách năm cách mùa,
Cũng như giống phúc phải cho cách đời.

Cách đời sớm đã như chơi
Ngựa qua cửa sổ tới nơi bao giờ.
Khuyên người nghĩ lại tóc tơ,
Thân kia đã mất bao giờ được thân.
Ba đường ác đạo thời gần,
Sinh lên dương-thế có phần còn xa.
Bây giờ nghĩ lại tỉnh ra
Hồi tâm tưởng Phật Di - Đà niệm chuyên.
Tâm ta như đất giếng sen,
Miệng ta như nước tưới lên xanh ri.
Sớm khuya hai buổi tụng tri,
Như ôm trái núi tu-di vững vàng.
Giờ về bảo cả họ hàng,
Tụng tri ấn-tống lại càng phúc thêm.
Rồi sau gặp được thánh-hiền,
Xem mười phương Phật như miền tây-phương.
Tam-đồ bát-nạn khỏi vương,
Vô biên phúc quả rõ ràng chẳng nghi.
Ai mà ấn-tống đưa đi,
Kinh này một quyển phúc thì được trăm.
Phật xưa thí pháp không nhằm,
Trăm nghìn châu báu không bằng nhờ kinh.

Bớt ăn bớt mặc ở mình.
Đề mà làm phúc, hiền-vinh lâu dài.
Cơm áo có hạn thì thôi,
Rời ra cửa giới giả hết về không.
Sao bằng tích phúc lấy công,
Nhân duyên thoát khỏi cái vòng tử sinh.
Tu thời muốn kiếp được vinh,
Chẳng tu thời khổ tâm-hình cậy ai ?
Kìa như máu rợ côi ngoài,
Kính vàng nhồi ngọc vào tai bao giờ.
Luân-hồi ức kiếp từ xưa,
Sao bằng mừng được phúc cơ duyên này.
Bạc vàng châu báu quý thay
Sao bằng mừng được kính này là hơn.
Tai nghe chơn phúc hơn duyên.
Rồi được quả tốt, vẹn tuyền thuần lương,
Làm người sao chẳng lo lường,
Sát nhân hại vật coi thường làm thịnh.
Cùng trong giới đất với mình
Nỡ nào mổ ruột sé hình chẳng thương.
Miếng ăn khỏi miệng là thương
Ai ngờ kết đến đoạn-trường về sau.

Núi giao đồng lửa vạc dầu,
Tội kia khổ não âu sầu biết bao.
Nghiep ác ba tội nan đào.
Địa ngục ngã quỵ lại vào súc sinh,
Biết bao giả hết cho đánh.
Làm người những sợ cùng kinh lạ nhường.
Bây giờ giới sát rõ ràng,
Ra công niệm Phật khỏi đáng tử sinh.
Đêm ngày niệm Phật tụng kinh,
Ở trong cứu phẩm có mình tiêu giao.
Ra công khuyên dạy người nào.
Cùng tri cùng niệm mới cao phẩm hàm.
Làm người ngay thật là hơn.
Gian tham năm kiếp vẫn còn ngu ngây.
Tai kia vạ nợ đến ngay,
Nhà đều ăn cả tội nay một mình.
Mình làm một việc không mình,
Tự nhiên báo ứng có tình riêng ai.
Gian tham bốn xén nhọc hoài,
Rời ra những vạ cùng tai âu sầu.
Dầu mình giàu có đến đâu,
Cũng như nước sóng qua hầu giàn đi.
Từ nay xám hối tụng trì,
Ra công niệm Phật nguyện về tây phương.

Khuyên người niệm Phật
được nhiều công-đức

Nam mô đức Phật Di-đà.

Bốn mươi tám nguyên thật là không sai.

Trong kinh Phật dạy một nhời ,
Niệm ta mười tiếng sau rồi được sinh.

Mai sau truyền đề hữu tình
Ai hay niệm Phật, Phật định khai hoa
Niệm Phật độ được thân ta,

Độ được cha mẹ ông bà vãng sinh.

Niệm Phật thiên thần hộ minh,
Chư Phật bồ-ta¹ chứng minh độ trì.

Niệm Phật quý thầu sợ ghê,
Thuốc độc, rắn độc chớ hề đến ta.

Niệm Phật về nước liên-hoa
Ôn hoàng, dịch lệ thật là không vương

Niệm Phật khỏi kiếp vô-thương
Về nơi cực-lạc chín từng tòa sen

Bạc vàng châu báu tự nhiên
Đền đài lầu các ở trên chơi bởi.

Nghe khúc thiên-nhạc khoan thai,
Pháp-âm chim hót thì người muốn nghe
Ba nghìn thế-giới đi về,
Cơm ăn áo mặc chẳng hề thiếu chi,
Mong rằng già trẻ niệm đi,
Mai sau khỏi đọa âm-ti tam-đồ.
Niệm Phật công đức khôn dò,
Non vàng núi ngọc để cho khôn bằng,
Niệm Phật rồi lại khẩn rằng :
Con xin trăm tuổi về chung nước người,
Ngày nào cũng niệm không ngơi,
Dù lắm công việc đứng ngồi chớ khuấy,
Tay cầm trăm tám quả này,
Hằng hà sa số tội dầy sạch không.
Trong ba điều dữ thoát vòng.
Trong hoa sen báu rõ ràng nở ra,
Những người niệm Phật với ta,
Cùng lên nước Phật thật là hiển vinh,
Mười phương chư Phật chứng minh.
Nam-mô Tây-phương cực-lạc thế-giới, đại-từ
đại-bi tiếp dẫn đạo sư A-Di-Đà Phật

Tên các thiện-tín cúng tiền để
in kinh như sau này

Bà Đinh-thị-Thiệu cúng	1\$00
» Tống-thị-Tân Hiệu-Riệu-Tấn	1,00
Cô Đỗ-thị-Hao	0.50
Bà Nguyễn-thị-Tuyên H. R. Đức	1,00
Nguyễn-thị-Xuân H. R. Vạn-hoa	1.00
Cụ Tạ-thị-Nghĩa H. R. Nhân	0,50
Bà Đỗ-thị-Cửu Sơn-Hồ Bắc-Ninh	0,50
Ông Đỗ-Thế-Đức Trésor Hanoi	0,15
Đỗ-thế-Xương giáo-học Haiphong	0,50
Bà Trần thị-Trình H. R. Khiết	3,00
Phạm-thị-Phù	0,15
Vũ-thị-Hoe	0,30
Trần-thị-Liên	0,30
Phan-thị-Liu H. R. Thượng	0,50
Ông Đỗ-mai-Phúc	2.00
Cụ Vũ-thị-Lúa H. R. Liên	15,00

